

Ilmestyskirja 9

Ilm. 7:1-8:5

Olemme tässä Alusta alkaen -ohjelmassa selittämässä Ilmestyskirjaa. Viime kerralla pääsimme Jumalan taivaalliseen valtaistuinsaliin. Siellä ”teurastettu Karitsa” eli ristiinnaulittu ja ylösnoussut Kristus sai Jumalalta seitsemällä sinetillä suljetun kirjakäärön. Kukaan muu kuin hän ei ollut kelvollinen avaamaan sitä. Mutta Karitsa pystyi siihen. Viime kerralla kuulimme, kuinka hän avasi kirjakäärön ensimmäiset kuusi sinettiä. Niiden avaaminen aiheutti maan päällä valtavia tapahtumia: sotaa, ruuan puutetta, kuolemaa ja kulkutauteja. Lopulta koko maa järkkäsi, aurinko ja kuu pimenivät, tähdet tippuivat maahan ja vuoret ja saaret siirtyivät paikaltaan. Suurin osa ihmisistä oli kuollut, ja ne jotka olivat jäljellä, pakenivat luoliin ja vuorten rotkoihin pakoon Jumalan ja Karitsan vihaa.

Merkki valittujen otsassa

Teksti jatkuu luvusta 7.

Tämän jälkeen näin neljä enkeliä, jotka seisoivat maan neljällä kulmalla ja pidätelivät maan neljää tuulta, ettei mikään niistä puhaltaisi yli maan ja meren eikä vasten ainoatakaan puuta. Ja vielä näin yhden enkelin, joka nousi idästä kantaen elävän Jumalan sinettiä. Hän huusi kovalla äänellä noille neljälle enkelille, joille oli annettu valta hävittää maata ja merta: »Älkää hävittäkö maata, älkää merta älkääkään puuta, ennen kuin olemme painaneet sinetin meidän Jumalamme palvelijoiden otsaan.» (Ilm. 7:1-3)

Maan päällä tapahtuneiden kauheuksien kuvaamisen jälkeen Ilmestyskirjassa on rauhallisempi jakso. Mutta se tapahtuu maan päällä. Tämä osoittaa jälleen, että Ilmestyskirjan näkyjen ei ole tarkoitus kuvata kronologista aikajanaa. Edellisen luvun näkyjen jälkeenhän maan piti olla kokonaan paikoiltaan järkkynyt. Tässä on kuitenkin hyvin rauhallinen jakso. Enkelit pidättelevät tuuliakin niin, etteivät ne puhalla edes puuta vasten.

Kyseessä on kuitenkin lyhyt rauhallinen jakso. Neljälle enkelille oli annettu valta hävittää maata ja merta. Jumalan omalla sinetillä varustettu enkeli kuitenkin pidätteli niitä, sitä varten, että Jumalan palvelijoiden otsiin laitettaisiin sinetti eli jonkinlainen merkki. Se kertoisi, että nämä ihmiset ovat Jeesuksen omia, ja heitä ei muuta maailmaa vahingoittavat vitsaukset saisi vahingoittaa.

Mitä tämä oikein tahtoo sanoa? Varmaan jotain sellaista, että Jumala pitää huolen omistaan kaikkien kauheuksienkin keskellä.

Isarelin heimojen pelastuneet

Minä kuulin myös sinetillä merkittävien määrän. Sinetin sai sataneljäkymmentäneljätoista, ja heitä oli kaikista Israelin heimoista: Juudan

heimosta sai sinetin kaksitoistatuhatta, Ruubenin heimosta kaksitoistatuhatta, Gadin heimosta kaksitoistatuhatta, Asserin heimosta kaksitoistatuhatta, Naftalin heimosta kaksitoistatuhatta, Manassen heimosta kaksitoistatuhatta, Simeonin heimosta kaksitoistatuhatta, Leevin heimosta kaksitoistatuhatta, Isaskarin heimosta kaksitoistatuhatta, Sebulonin heimosta kaksitoistatuhatta, Joosefin heimosta kaksitoistatuhatta ja Benjaminin heimosta kaksitoistatuhatta (Ilm. 7:3-8).

Tuo sinetillä merkittävien määrä, 144 000 täydellisyyden luvun eli 12 kerrannanainen. $12 \times 12 = 144$ ja kun se vielä kerrotaan tuhannella, niin saadaan tuhatkertaisesti täydellinen luku.

Nuo ihmiset edustavat myös Israelin kahtatoista heimoa. Ilmeisesti se tarkoittaa sitä, että Jumalan ja Karitsan tuoma pelastus toteuttaisi sen Israelin kansan, josta Vanha testamentti puhui, mutta joka oli jo kauan sitten lakannut olemasta, nimittäin 12 heimosta muodostuvana. Vuonna 722 eKr. assyrialaiset olivat hävittäneet Isarelän pohjoisvaltion ja vieneet sen 10 heimoa pakkosiirtolaisuuteen. Ne eivät sieltä palanneet ja olivat jo kauan ennen Ilmestyskirjan kirjoittamista menettäneet israelilaisen identiteettinsä. Myös Juudan valtio oli tuhattu v. 587 eKr ja sen kaksi heimoa oli viety Babyloniaan pakkosiirtolaisuuteen. Heistä jotkut olivat palanneet pakkosiirtolaisuudesta, mutta idea 12 heimosta ei enää ollut käytännössä totta.

Tämän näyn eräänä sanomana on, että Jeesuksen kautta siitä tulisi kuitenkin jälleen totta. Messiaan tuoma pelastus toteuttaisi sen, mitä Israelin kansa ja sen 12 heimoa ennakoivat.

Suuri pelastettujen joukko kaikista kansoista

Mutta ei pelastus koske vain israelilaisia:

Tämän jälkeen näin suuren kansanjoukon, niin suuren, ettei kukaan kyennyt sitä sitä laskemaan. Siinä oli ihmisiä kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista, ja he puhuivat kaikkia kieliä. He seisoivat valtaistuimen ja Karitsan edessä yllään valkeat vaatteet ja kädessään palmunoksa ja huusivat kovalla äänellä: ”Pelastuksen tuo meidän Jumalamme, hän, joka istuu valtaistuimella, hän ja Karitsa! Kaikki enkelit seisoivat valtaistuimen, vanhinten ja neljän olennon ympärillä, ja he heittäytyivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja osoittivat Jumalalle kunnioitustaan sanoen: ”Amen. Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, valta ja voima meidän Jumalallemme aina ja ikuisesti! Amen.

Yksi vanhimmista kysyi minulta: »Keitä nämä valkeavaatteiset ovat? Mistä he ovat tulleet?» Minä vastasin: »Herra, sinä sen tiedät.» Hän sanoi minulle: ”Nämä ovat päässeet suuresta ahdingosta. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä hänen pyhäkössään päivin ja öin, ja hän, joka istuu valtaistuimella, on levittänyt telttansa heidän ylleen. Nälkä ei heitä enää vaivaa,

ei jano, enää ei heitä polta aurinko eikä paahtava helle. Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet (Ilm. 7:9-17)

Tämä näky on samankaltainen kuin se, mikä on Ilmestyskirjan lopussa. Sielläkin sanotaan, että lopullisessa pelastuksessa, Uudessa Jerusalemissa, ”Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet” ja johdattaa heidät elämän veden lähteille (ks. Ilm. 21). Tässä on taas todiste sen puolesta, että Ilmestyskirjan näyt eivät ole kronologisessa järjestyksessä, vaan kuvaavat samoja asioita useaan otteeseen.

Pelastettuja on siis kaikista kansanheimoista. Pelastus ei enää riipu siitä, kuuluuko ihminen juutalaiseen kansaan.

Miten pääsee pelastettujen joukkoon?

Mistä se pelastus sitten riippuu? – No siitä, että ”pelastuksen tuo meidän Jumalamme, hän, joka istuu valtaistuimella, hän ja Karitsa!” Enkeli kertoi Johannekselle, että pelastettujen joukko koostuu niistä, jotka ”ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä”. Se tarkoittaa sitä, että nuo ihmiset ovat ottaneet vastaan sen syntien anteeksiantamuksen, joka perustuu Jeesuksen vereen eli sovituskuolemaan ristillä. Kyseessä on sama asia, kuin mistä apostoli Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeessä:

Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi (Room. 3:21-25).

Vanhurskaus tarkoittaa Jumalalle kelpaamista. Kenelläkään ei sitä ole omasta takaa. Tässä kaikki ovat samassa asemassa. Kaikki ovat tehneet syntiä eli kaikkien vaate on pahasti ryvettynyt. Mutta sen voi pestä ”Karitsan veressä”. Toisin sanoen, Jumala on asettanut Jeesuksen sovitusuhriksi, ja siksi hänen verensä tuo syntien sovituksen uskossa vastaanotettavaksi. Tuo valtava pelastettujen joukko on ottanut vastaan Jeesuksen sovitusuhrin tuoman syntien anteeksiantamuksen. Siksi he ovat saaneet omakseen sen ”Jumalan vanhurskauden” eli Jumalalle kelpaamisen, joka tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen.

Se on totta jo nyt. Mutta se on totta myös lopullisessa pelastuksessa, jota Ilmestyskirjan lopussa kuvataan ”Uutena Jerusalemina”. Siellä mikään paha tai vaino ei enää ahdistaa, ei jano eikä liika auringon paahde. ”Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet.”

Tässä kohden Ilmestyskirjaa pelastetuista puhutaan kuvastolla, joka oli tuttua Johanneksen ajan roomalaisessa yhteiskunnassa. Pelastetuilla on kädessään palmunoksat. Ne olivat juhlan ja voiton merkkejä tuon ajan kulttuurissa, samoin kuin valkeat, pitkät vaatteet.

Luultavasti tässä on viittaus myös juutalaisen kulttuuriin, sen ns. lehtimajan juhlaan. Silloin asuttiin lehdistä ja oksista tehdyissä majoissa, leikittiin, iloittiin ja syötiin ja juotiin hyvin ja heiluteltiin palmunlehviä. Ilmestyskirja tahtoo sanoa, että lopullisessa pelastuksessa toteutuu se, mistä juutalainen lehtimajanjuhla oli ennakoiva vertauskuva.

Syvä hiljaisuus taivaassa

Ilmestyskirjan luvuissa 6 ja 7 on kuvattu sitä, kuinka Karitsa eli ristiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus avaa kuusi sinettiä Jumalan kädessä olleesta kirjakääröstä. Niistä on seurannut toinen toistaan tuhoisampia ja mullistavampia tapahtumia maan päälle.

Kuuden ensimmäisen sinetin avaamisesta kerrottiin aika nopeassa tahdissa. Mutta ennen viimeisen eli seitsemännen sinetin avaamista on ollut aika paljon tekstiä. Näin on luotu kirjallinen tyylikeino, joka saa lukijan odottamaan, että milloinkahan se seitsemäs ja viimeinen sinetti avataan ja mitä ihmettä siitä seuraa.

Sen kuulemme seuraavaksi:

Kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, taivaassa syntyi hiljaisuus, ja sitä kesti puolen tunnin verran. Minä näin, kuinka niille seitsemälle enkelille, jotka seisovat Jumalan edessä, annettiin seitsemän torvea. Vielä tuli yksi enkeli, joka asettui alttarin ääreen kädessään kultainen suitsutusastia. Hänelle annettiin paljon suitsuketta, jotta hän valtaistui men edessä olevalla kultaisella alttarilla liittäisi suitsutusuhrien kaikkien pyhien rukouksiin. Niin nousi suitsutuksen savu enkelin kädestä Jumalan eteen yhdessä pyhiltä tulevien rukousten kanssa. Enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja sinkosi tulen alas maan päälle, ja ukkonen jylysi, salamat leimusivat ja maa järähteli (Ilm. 8:1-5)

Seitsemännen ja viimeisen sinetin avaamisesta seurasi hiljaisuus, jota kesti puoli tuntia. Se on aika pitkä aika olla ihan hiljaa, ja se on valtava kontrasti sille, että edellä on kuvattu räiskyviä ja mekkalaa aiheuttavia tapahtumia; ja tietenkin myös pelastettujen joukon ja taivaallisten olentojen äänekkästä Jumalan ylistystä.

Ylistys onkin tärkeää, mutta sitä koskettavampaa on täydellinen hiljaisuus. Se kertoo, että nyt on hetki syvälle rukoukselle.

Se, että hiljaisuus on rukoukselle pyhitetty asia, oli tuttua myös roomalaisessa kulttuurissa. Kun esimerkiksi keisari Vespasianus ja sotapäällikkö Titus valmistautuivat Roomassa juhlimaan Jerusalemin valloitusta, valtava kansanjoukko oli kokoontunut kunnioittamaan heitä. Kun he istuutuivat juhlaistuimilleen, sotilaat ja kansanjoukko kohottivat valtavan ylistyshuudon, jota jatkui siihen asti, kunnes keisari antoi kädellään merkin. Silloin huudot

lakkasivat kuin leikaten. Tuli ”syvä ja yleinen hiljaisuus”. Sen vallitessa keisari rukoili jumalia voitosta kiittäen.

Taivaallinen puolen tunnin hiljaisuus tuo mieleen myös kertomuksen profeetta Eliaasta (1.Kun. 19:11-12). Kun hän kohtasi Jumalan Horebin vuorella, Herran edellä kulki raju ja varmasti äänekkäs myrsky. Sitä seurasi maanjäristys ja tulenlieska. Herra ei ollut missään noista. Mutta niitä seurasi vieno ja hiljainen tuulen hyminä. Siinä Herra oli läsnä ja puhutteli profeettaa.

Taivaassa puolen tunnin hiljaisuus oli rukousta varten. Rukousta varten oli myös suitsuke, jota enkeli kaatoi runsain määrin kultaiselle suitsutusalttarille. Suitsutus oli sitä varten, että pelastettujen rukoukset nousisivat yhdessä sen kanssa Jumalan eteen.

Ne rukoukset ovat epäilemättä jatkoa sille, kuinka edellisessä luvussa kristityt marttyyrit pyysivät kärsimättöminä, että Jumala osoittaisi oikeamielisyytensä ja kostaisi sen väkivallan ja vääryyden, jota he olivat joutuneet maan päällä kestämään siksi, että eivät olleet kieltäneet uskoaan Jeesukseen.

Ja sillä oli vaikutuksensa, mitä pyhät rukoilivat: ”Enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja sinkosi tulen alas maan päälle, ja ukkonen jylisi, salamat leimusivat ja maa järähteli.” Kohta alkaisi tapahtua ja maan piiri saisi rangaistuksen ihmisten marttyyreille tekemästä vääryydestä ja muustakin vääryydestä.

Miten se Ilmestyskirjan mukaan tapahtuu, siitä saamme kuulla ensi kerralla.